ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου **1937** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **416**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Ν. 899. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς τελωνειακῆς νομοθεσίας (Ἀναδημοσίευσις) 1

Ν. 908. Περὶ καταργήσεως τοῦ Μορφωτικοῦ Τμήματος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ περὶ ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν μαθημάτων ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 899. 1937

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς τελωνειακῆς νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Νόμου 1165 προστίθεται καὶ ἑτέρα παράγραφος ὑπ' ἀριθμὸν 4 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

4) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ὅπως καθορίζωνται οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις, ὑφ' ἃς πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται ὑπὸ τῆς τελων. ἀρχῆς διὰ τ' ἀποβιβαζόμενα ἐμπορεύματα καὶ ἐγχώρια προϊόντα ἡ παράδοσις καὶ ἡ τῆς καταθέσεως τῆς ἀσήμου διασαφήσεως μεταφορὰς ἐπ. παροχῇ ἐγγυήσεως.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη εἶναι ἴση πρὸς τὰ τέλη, φόρους καὶ δικαιώματα τὰ βαρύνοντα εἰς τὸν λιμένα φορτώσεως τ' ἀποβιβαζόμενα ἐμπορεύματα ἢ ἐγχώρια προϊόντα, ὡς καὶ πρὸς τὰ πρόσθετα τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων παραγρ. 2 καὶ 92 παραγρ. 1 ἐδ. β' τοῦ Νόμου 1165, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 76 τοῦ Νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθεται καὶ ἑτέρα παράγραφος ὑπ' ἀριθμὸν 3, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

3) Διὰ τὰ ἐξαγόμενα ἔπιπλα, σκεύη καὶ εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως, ὡς καὶ προϊόντα ἀξίας μέχρι δραχμῶν 1000 μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἢ φόρον ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 150 καὶ ὧν ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελων. ἀρχῆς νὰ ἐπιτρέπηται ἡ φόρτωσις τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ αὐτῆς.

Ἡ ἄδεια αὕτη ὑποβάλλεται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν 5.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου ταύτης ἄρχεται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Νόμου 1165, «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προστίθεται καὶ ἑτέρα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

4) Ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ μέχρι τοῦ τριπλασίου τῆς διαφορᾶς τοῦ δασμοῦ ἢ τέλους καὶ τῶν παρομαρτούντων φόρων καὶ δικαιωμάτων τῆς διαφευγούσης ἐκ τῆς καταστρατηγήσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀποβάρου, ὁσάκις ἐμπορεύματα τελωνιζόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μικτοῦ βάρους αὐτῶν εἰσάγονται γυμνὰ παρὰ τὸν καθιερωμένον καὶ συνήθη τρόπον συσκευασίας ἢ ὁσάκις ἐμπορεύματα ὑποκείμενα εἰς ἔκπτωσιν νομίμου ἀποβάρου ἢ εἰς τὴν πραγματικὴν ἀποστάθμισιν εἰσάγωνται συσκευασμένα οὐχὶ κατὰ τὸν συνήθη ἐμπορικὸν τρόπον ἀλλὰ κατ' εἰδικὸν τοιοῦτον ἐπὶ τῷ σκοπῷ ζημίας τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 4057 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ τελων κώδικος κλπ.» εἶναι ὅτι τὸ διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Νόμου 1165 ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον διὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὁριζομένας περιπτώσεις, ὁρίζεται ἀπὸ μιᾶς δραχμῆς μέχρι τοῦ τετραπλασίου τῶν ὀφειλομένων διὰ τὰ ἐλλείποντα ἐμπορεύματα τελωνειακῶν τελῶν (εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, δημοτικοῦ φόρου καὶ παρομαρτούντων φόρων καὶ δικαιωμάτων).

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 6098 προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

2) Ἡ προηγουμένη παράγραφος δὲν ἰσχύει ἐπὶ λαθρεμπορίας, ὅταν δὲν ἐγένετο κατάσχεσις τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 120 καὶ ἑπόμενα τοῦ Νόμου 1165.

Ἐπὶ τῆς λαθρεμπορίας ταύτης ἐξαιρουμένης τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 135 τοῦ Νόμου 1165.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἐντὸς τῶν περιοχῶν τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν τελωνιζόμενα ἐμπορεύματα ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς περιέρχονται εἰς τὴν τελωνειακὴν δικαιοδοσίαν ἀσχέτως τῆς μεταφορᾶς ἢ μὴ τούτων ἐντὸς τῶν ὡς τελωνειακῶν ἐλεγκτηρίων ὡρισμένων ἢ ὁριζομένων χώρων, ἐφαρμόζονται

(1) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως καὶ ἐξ ἐσφαλμένου χειρόγρου δημοσιευθεὶς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 395 τεύχει Α΄ τῆς 10-9-37.

δὲ ἐφ' ἑξῆς αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰσπραττόμενα δικαιώματα ὑπερημερίας, τὴν κήρυξιν ἀζητήτων καὶ λοιπὰς συνεπείας.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τὰ ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα ὑπερημερίας τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Νόμου 1165 ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καί, ἐφ' ὅσον τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπετέθησαν εἰς τοὺς χώρους τῶν τελωνειακῶν ἐλεγκτηρίων, εἰσπράττονται μειωμένα κατὰ τὸ ποσὸν ἀποθηκεύτρων τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς ἢ τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης τῶν βαρυνόντων τὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς διασαφήσεως μέχρι τῆς μεταφορᾶς των εἰς τὴν ἀποθήκην ἀζητήτων τοῦ τελωνείου.

Ὁ Ὀργανισμὸς Λιμένος Πειραιῶς ὡς καὶ ἡ Ἐπιτροπεία Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης ὑποχρεοῦνται πρὸς τοῦτο, ὅπως διαθέτωσιν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν περιοχῶν τῶν Ἐλευθέρων Ζωνῶν κατάλληλον ἐστεγασμένον χῶρον, ἵνα μεταφέρωνται τὰ μὴ παραλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν καὶ κηρυσσόμενα ἀζήτητα ὑπὸ τελωνισμὸν ἐμπορεύματα, ὡς καὶ τοὺς ἀπαιτουμένους ἐργάτας καὶ μεταφορικὰ μέσα, δικαιούμενοι εἰς ἀπόληψιν τῶν τυχὸν ὀφειλομένων αὐτοῖς ἀποθηκεύτρων καὶ ἐξόδων ἐργατικῶν καὶ μεταφορᾶς ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος προνομιακῶς.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 392)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνιαίων δόσεων τῶν ὀφειλομένων δασμῶν ἐλλειμμάτων παλαιῶν ἀποταμιεύσεων κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 10 τοῦ ἄρ. 33 τοῦ Ν. 1165, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, εἶναι, ὅτι τὸ πρόσθετον τοῦτο τέλος ἐπιβάλλεται καὶ προκειμένου περὶ μεταφορτώσεως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν εἰς τέλος ὑποκειμένων καὶ μὴ ἀναγραφομένων εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κατατιθέμενον δηλωτικὸν εἰσαγωγῆς εἰδῶν, ἐξαιρέτει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ κομίζων ταῦτα ἐπιβάτης διέρχεται διαμετακομιστικῶς ἐξ Ἑλλάδος ἀναγραφομένης ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου του τῆς ἐνδείξεως «transit» ἢ ὁ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τελικὸς μέσῳ Ἑλλάδος προορισμός του ἀποδεικνύεται ἐξ ἄλλων προξενικῶν θεωρήσεων, προγενεστέρων τῆς εἰς Ἑλλάδα ἀφίξεώς του ἢ εὐθὺς ἅμα τῇ ἀποβιβάσει του δηλοῖ εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ὅτι προορίζει τὰς ἀποσκευάς του πρὸς μεταφόρτωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως παραλαβῆς τοῦ ἀποθηκαρίου κατά τε τὸ στέλεχος καὶ τὸ ἀπόκομμα, ὑπογραφομένης παρὰ τοῦ τελώνου, τοῦ ἀποθηκαρίου καὶ τοῦ δηλοῦντος ἐπιβάτου.

Ἄρθρον 8.

Ἐκθέματα ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἀποστελλόμενα εἰς ἐκθέσεις ἢ ἐμποροπανηγύρεις ἀλλοδαπῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους, εἰς ἃς τοῦτο μετέχει ἐπισήμως, ἀπαλλάσσονται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις βαρυνόντων αὐτὰ ἐξαγωγικῶν τελῶν, τοπικῶν ἢ εἰδικῶν φόρων ὡς καὶ τῶν ἐγγείων φόρων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης διὰ τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 20 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως, καταργήσεως καὶ ἀναστολῆς ἐφαρμογῆς ἐνίων διατάξεων οἰκονομικῶν Νόμων κλπ.» προβλεπομένας δαπάνας τῶν ὑπ' αὐτοὺς τελωνειακῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν τῆς περιφερείας των παρέχεται πίστις προκαταβολῆ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000)

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζωνται αἱ τηρητέαι διατυπώσεις κατὰ τὴν ἐκ τῶν Ἐλευθέρων Ζωνῶν ἀποστολὴν καὶ τὴν εἰς αὐτὰς ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων πρὸς ἄσκησιν τελωνειακῆς ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων ἢ τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους κινήσεως αὐτῶν.

Δι' ὁμοίων Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ καθορίζωνται πρόσθετοι διατυπώσεις κατὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ μεταφόρτωσιν ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν διαμετακομίσεως ὡς καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν ἐγχωρίων προϊόντων ὑποκειμένων εἰς ἐγγείους φόρους.

Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι συναφεῖς τοῖς ἀνωτέρω ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιβληθεῖσα ἔκδοσις ἀδειῶν μεταφορᾶς ὡς καὶ ἡ λῆψις ἐγγυήσεως κατὰ τὰς οἰκείας περιπτώσεις διὰ τὰ σιδηροδρομικῶς ἢ ὁδικῶς δι' αὐτοκινήτων ἀπὸ ἑνὸς τμήματος μέσῳ ξένου ἐδάφους εἰς ἕτερον τμῆμα τῆς Ἐπικρατείας μεταφερόμενα ἐγχώρια προϊόντα καὶ εἴδη.

Αἱ ἄδειαι καὶ ἐγγυήσεις αὗται μεταφορᾶς δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 12.

Τὰ παρὰ τοῖς Τελωνείοις Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἐκκρεμοῦντα δηλωτικὰ ἢ ἀποσπάσματα δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ὡς καὶ πρωτόκολλα ἀζητήτων τοῦ οἰκον. ἔτους 1929—31 καὶ παλαιοτέρων λόγῳ ἀπωλείας τῶν ἐξοφλητικῶν ἐγγράφων αὐτῶν δύνανται νὰ ἐξοφληθῶσι δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ προηγουμένην ἠτιολογημένην γνωμοδότησιν δι' ἕκαστον τούτων Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, τοῦ ἁρμοδίου Τελώνου καὶ ἑνὸς τελωνειακοῦ ἐλεγκτοῦ α' τάξεως, ὅτι τ' ἀπολεσθέντα ἔγγραφα δὲν ἀφεώρων ἀνεισπράκτους ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐκ δασμῶν, τελῶν καὶ φόρων.

Ἄρθρον 13.

1. Κενὰ δοχεῖα ἐν γένει ἀποταμιευθέντα ἢ ἀποταμιευθέντα καὶ παραληφθέντα εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Νόμου 1165 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1931 δύνανται νὰ ἐπανεξαχθῶσιν ἢ ἀναλωθῶσιν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν 10/100 τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν μέχρι τέλους Μαρτίου 1938.

2. Τ' ἀποσταλησόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τοιαῦτα δοχεῖα ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας, τῶν τυχὸν καταβληθέντων τόκων μὴ ἐπιστρεφομένων.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐπιβλητέου δασμοῦ ἐν περιπτώσει ἀναλώσεως τῶν δοχείων τούτων ἐὰν δὲν προσεκομίσθησαν ἐκ μέρους τῶν ἀποταμιευτῶν πιστοποιητικὰ καταγωγῆς τῶν δοχείων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ λιμὴν τῆς φορτώσεως αὐτῶν.

4. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας ἐπανεξαγωγῆς ἢ καταβολῆς μειωμένων τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, τὰ δοχεῖα τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ φόρους, εἰσπραττόμενα εἰς τὸ ἀκέραιον.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου πλὴν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1937 Β. Διατάγματος προβλεπομένης πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἀσκεῖ καὶ τοιαύτην ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ὑποβολὴν τῶν παραστατικῶν ἢ εἰσπραξιν τῶν συμπληρωματικῶς εἰσπρακτέων, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παράβασιν σχετιζομένην πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου καὶ τὴν κανονικὴν ὑποβολὴν τῶν παραστατικῶν, δικαιούμενος νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπ

αὐτῶν τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου μέχρι δραχμῶν τριακοσίων (300).

Ἄρθρον 15.

Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 65 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελων. κώδικος», ὡς οὗτος συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, δικαιώματα ἀποταμιεύσεως καὶ ὑπερημερίας καθορίζονται εἰς μεταλλικόν, τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὁριζομένης εἰς εἴκοσι (20) τραπεζιτικὰς δραχμάς, ὑπολογίζονται δὲ τὸ μὲν δικαίωμα ἀποταμιεύσεως κατὰ χιλιόγραμμον, τὸ δὲ δικαίωμα ὑπερημερίας δι' ἕκαστον δοχεῖον κιβώτιον ἢ δέμα μὴ ὑπερβαῖνον τὰ πεντήκοντα (50) χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 16.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεών του ἐγκρίνῃ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀχρήστων ἀργείων καὶ ἠλεγμένων παραστατικῶν ἐγγράφων τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα χρονολογοῦνται πρὸ δεκαπενταετίας ὁλοκλήρου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καταστροφῆς μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς συνιστωμένης κατὰ Τελωνειακὴν Ἀρχὴν ἢ τὴν Διεύθυνσιν Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 17.

Κυροῦται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1935 Διατάγματος «περὶ εἰδικῆς κατονομασίας ἐν τῷ Δασμολογίῳ καψυλίων ἐξ ἀζωτούχου μολύβδου» ἐπελθοῦσα δασμολογικὴ διαρρύθμισις τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 271 τοῦ τελων. δασμολογίου εἰσαγωγῆς ὡς πρὸς τὰ καψύλια ἐξ ἀζωτούχου μολύβδου μετὰ περιβλήματος ἐξ ἀργιλλίου.

Ἐν Σέρραις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΛΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΛΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΠΠΗ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(2)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 908. 1937

Περὶ καταργήσεως τοῦ Μορφωτικοῦ Τμήματος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ περὶ ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν μαθημάτων ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Καταργεῖται τὸ Μορφωτικὸν Τμῆμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν ἡ δὲ μόρφωσις τῶν ὑποψηφίων καθηγητῶν τῶν καλλιτεχνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς ἐκπαιδεύσεως κανονίζεται τοῦ λοιποῦ ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ μόρφωσις τῶν καθηγητῶν τῶν καλλιτεχνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, δικαιουμένην ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐκδίδῃ τὸ «Πιστοποιητικὸν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς πτυχίου.

2. Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν οἱ κεκτημένοι προσθέτως καὶ τὸ «Πιστοποιητικὸν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν» δικαιοῦνται νὰ διορισθῶσι καθηγηταὶ τῶν καλλιτεχνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

3. Τὸ «Πιστοποιητικὸν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν» ἀπονέμεται εἰς πάντα σπουδαστὴν τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς κεκτημένον ἐνδεικτικὸν τῆς τετάρτης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ὁμοιοβάθμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς, ὅστις ἤθελε παρακολουθήσει ἀνελλιπῶς τὰ θεωρητικὰ καὶ ἱστορικὰ μαθήματα τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ὑποστῇ ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν εἰς ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸ εἰδικὸν πρόγραμμα καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 3.

1) Τὰ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν διδασκόμενα ἱστορικὰ καὶ θεωρητικὰ μαθήματα εἶναι τ' ἀκόλουθα :

1. Ἱστορία καὶ Ἐπιστήμη τῆς Τέχνης—Τριετὴς κύκλος.
2. Καλλιτεχνικὴ ἀνατομική. Διετὴς κύκλος.
3. Στοιχεῖα ἀρχιτεκτονικῆς, ρυθμολογίας καὶ προοπτικῆς. Διετὴς κύκλος.
4. Στοιχεῖα γενικῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ. Διετὴς κύκλος.
5. Στοιχεῖα παιδαγωγικῆς. Διετὴς κύκλος.

2) Οἱ ἀνωτέρω κύκλοι λειτουργοῦν παραλλήλως, τῶν καθηγητῶν δυναμένων νὰ παρακολουθήσωσιν αὐτοὺς συγχρόνως, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα.

3) Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων συντάσσεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν, ἐγκρίνεται δὲ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἱδρύεται τακτικὴ ἕδρα τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης, καθηγητὴς δὲ διορίζεται ὁ ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τίτλων καὶ τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ, ὡς ἀκολούθως

2. Διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης τηρεῖται ἡ περὶ ἐκλογῆς καθηγητοῦ ἐργαστηρίου, διαδικασία, ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν τοῖς ἄρθροις 5 κ. ἑξῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Π. Διατάγματος τῆς 7ης Μαρτίου 1934, τῆς κρίσεως τῆς Σχολῆς ἀποτελούσης γνωμοδότησιν διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τοῦ διοριστέου.

3. Ὁ οὕτω ἐκλεγόμενος καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης λαμβάνει μισθὸν Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Α' τάξεως, ἐξομοιούμενος κατὰ τὰ λοιπὰ πρὸς τοὺς καλλιτέχνας τακτικοὺς καθηγητὰς τῶν ἐργαστηρίων. Κατόπιν θ' εὐδοκίμου ὑπηρεσίας δύο ἐτῶν, ἐξομοιοῦται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν πρὸς τοὺς καλλιτέχνας τακτικοὺς καθηγητὰς τῶν ἐργαστηρίων.

4. Ὑποψηφιότητα διὰ τὴν τακτικὴν ἕδραν τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐπιστήμων κεκτημένος δίπλωμα εἰδικῆς Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς ἡμετέρας ἢ ξένης, ἢ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἡμετέρου Πανεπιστημίου, εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἢ μετεκπαιδευθεὶς ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον εἰς Ἑσπερίαν καὶ ἀξιω-

θεὶς τῶν οἰκείων Πανεπιστημιακῶν τίτλων καὶ δημοσιεύσας πρωτότυπα ἔργα καὶ μελέτας ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης καὶ ἰδία τῆς Νεωτέρας καὶ τῆς συγχρόνου. Ἀνέκδοτα συγγράμματα δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς πρόσθετοι τίτλοι τοῦ ὑποψηφίου, ἡ Σχολὴ οὐχ' ἧττον δικαιοῦται νὰ λάβῃ γνῶσιν τούτων κατὰ τὴν κρίσιν της.

5. Εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης ἀνατίθεται διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπ' αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἡ διεύθυνσις Καλῶν Τεχνῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ ἐπιδόματι ἴσῳ πρὸς τὸ τρίτον τοῦ ὀργανικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ..

Ἄρθρον 5

1. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων α) τῆς Καλλιτεχνικῆς ἀνατομικῆς β) τῆς Γενικῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ γ) τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, βαθμολογίας, καὶ Προοπτικῆς καὶ δ) τῆς Παιδαγωγικῆς συνεχίζεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Εἰς τὸ εἰδικὸν ὡρολόγιον πρόγραμμα τὸ συνταχθὲν παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστου Σχολικοῦ ἔτους διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑποψηφίων καθηγητῶν τῶν καλλιτεχνικῶν μαθημάτων δύναται ν' ἀναγραφῇ καὶ ἀνὰ μία ὥρα διδασκαλίας ἑβδομαδιαίως διὰ τὰ ἑξῆς μαθήματα. α) Σχολικὴ πλαστική, β) Ἐλεύθερον σχέδιον, γ) Γραμμογραφία. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων ἀνατίθεται ἀντιστοίχως ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς : α) εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ τακτικοῦ ἐργαστηρίου τῆς γλυπτικῆς, β) εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς προπαρασκευαστικῆς τάξεως καὶ γ) εἰς τὸν καθηγητὴν τῶν στοιχείων ἀρχιτεκτονικῆς, ρυθμολογίας καὶ προοπτικῆς.

3. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μνημονευομένου εἰδικοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς δύναται ν' ἀνατεθῇ ἀποφάσει τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης ἄνευ προσθέτου ἀντιμισθίας. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὁ καθηγητὴς βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς.

4. Παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Σχολῆς ἱδρύεται θέσις ὑπογραμματέως ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως Β' τάξεως, εἰς τὴν θέσιν δὲ ταύτην διορίζεται διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ὁ ἔχων εἰδίκευσιν εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ ἐν γένει ζητήματα βεβαιουμένην ἐκ δημοσιευμάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παρακολούθησις τῶν ἱστορικῶν καὶ θεωρητικῶν μαθημάτων εἶναι προαιρετικὴ διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς προπαρασκευαστικῆς τάξεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν ὑποχρεωτικὴ δὲ διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἐργαστηρίων, ἐξαιρέσει τοῦ μαθήματος τῆς παιδαγωγικῆς. Οἱ μαθηταὶ τῶν ἐργαστηρίων ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάσωσι κατὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς βεβαίωσιν ὑπογεγραμμένην παρὰ τῶν καθηγητῶν τῶν ἱστορικῶν καὶ θεωρητικῶν μαθημάτων ὅτι παρηκολούθησαν τοὺς διετεῖς ἢ τριετεῖς κύκλους τῶν μαθημάτων τούτων. Πρὸς τοῦτο τηρεῖται βιβλίον παρουσίας.

2. Οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν κεκτημένοι ἐνδεικτικὸν τῆς Δ΄ης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ὁμοιοβάθμου ἀναγνωρισμένης σχολῆς καὶ δηλώσαντες ἐγγράφως ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσι τὸ «Πιστοποιητικὸν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν σπουδῶν» ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθήσωσιν ἀνελλιπῶς τὸ εἰδικὸν πρόγραμμα τῆς Σχολῆς, εἰς ὃ περιλαμβάνεται καὶ τὸ μάθημα τῆς παιδαγωγικῆς, καὶ νὰ ὑποστῶσι προαγωγικὰς καὶ ἀποφοιτηρίους ἐξετάσεις, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Εἰδικὸς Κανονισμὸς τῆς Σχολῆς κυρούμενος διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν «Πιστοποιητικῶν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν» ἀναγραφόμενος βαθμὸς μαρτυρεῖ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιδόσεώς του εἰς τὰ μαθήματα τῶν ἐργαστηρίων.

4. Ὁ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενος εἰδικὸς κανονισμὸς τῆς Σχολῆς θέλει ρυθμίσει καὶ τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἤδη σπουδάζοντας εἰς τὸ καταργούμενον Μορφωτικὸν Τμῆμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 45 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 2ας Νοεμβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐκπαιδευτικῶν κλπ. Νόμων» διάταξις τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου κτησαμένους τὸ «Πιστοποιητικὸν θεωρητικῶν καὶ ἱστορικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν».

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν τῆς διδασκαλίας τῶν ἱστορικῶν καὶ θεωρητικῶν ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Σχολῆς καὶ εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων πίστωσις δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) τοὐλάχιστον διὰ τὴν προμήθειαν ἰδίως φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ καὶ βιβλίων.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὸν νῦν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ διδάσκοντα τὸ μάθημα τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Τέχνης ἀνατίθεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας τῶν αἰσθητικῶν θεωριῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιμισθίῳ.

2. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ, εἴτε λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε θ' ἄλλην αἰτίαν, τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας τῶν αἰσθητικῶν θεωριῶν καταργεῖται, περιλαμβανόμενον τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ τακτικοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας καὶ Ἐπιστήμης τῆς Τέχνης.

Ἄρθρον 10.

Τὸ μάθημα τῆς καλλιγραφίας καὶ γραμμογραφίας διδάσκεται, ἐφ' ὅσον τοῦτο διατηρεῖται εἰς τὸ διδακτικὸν πρόγραμμα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, παρ' εἰδικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐκπαιδευτικοῦ ἀπεσπασμένου παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Καλῶν Τεχνῶν, καθ' ἃ ὁρίζει τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον 6 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21) 24 Σεπτεμβρίου 1935 «περὶ μορφώσεως καθηγητῶν τῶν καλλιτεχνικῶν μαθημάτων κλπ.».

Ἄρθρον 11.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις προγενεστέρων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος Νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Λ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.